

sterede jeg imod det. Men jeg har aldrig benægtet, at det kunde være berettiget under aldeles ekstraordinære og abnorme Forhold at have et større Budget, og det har jeg vist ved, at jeg har været med til at bevillige det ærede Medlem hans Skattelove, som pegede paa et langt større Budget. Det ærede Medlem kommer derfor aldeles ikke nogen Vegne paa den Maade. Jeg skal nu nøjes med, skønt det ærede Medlem var noget udfordrende, at erindre ham om, at paa et lidt tidligere Tidspunkt profeterede han om et Normalbudget paa 200 Mill. Kr. Det ærede Medlem profeterede om en Penge- rigelighed, hvis Krigen i det Øjeblik op- hørte, som skulde være over alle Grænser. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem har nogen Gavn af at opfriske Erindringer om disse Forhandlinger.

Det er ogsaa ganske urigtigt, hvad det ærede Medlem sagde: at jeg giver blank op med Hensyn til Oplysning om, hvad Indtægterne skal bruges til, thi jeg har jo nævnt en hel Række Udgiftsposter, som er af en overordentlig omfattende Karakter. Det ærede Medlem maa dog fornuftigvis ind- rømme, at det er ganske umuligt at sige: Saa og saa meget vil gaa med til Tillægs- bevillingsloven, saa og saa meget til Korn- loven, saa og saa meget til Sønderjylland, saa og saa meget til Boligforanstaltninger o. s. v. Det kan ikke nytte at stille det Forlangende til mig, at jeg skal opgive, hvad der vil gaa med til hver enkelt af disse Foranstaltninger, naar ethvert Menne- ske, der er begavet med blot en Rest af sund Fornuft, vil kunne indse, at det er fuldkommen umuligt at forudse. Jeg har peget paa, hvad det er for ekstraordinære Udgifter, der forestaar, og at disse ekstra- ordinære Udgifter vil blive af en saadan Størrelse, at det er mig umuligt at give Af- kald paa noget betydeligt af den Indtægt, som de midlertidige Skattelove hidtil har ydet Statskassen. Det er rigtigt nok, at en Del af de indenrigsministerielle Sugerør, — som det ærede Medlem meget træffende betegnede dem —, der tidligere var anbragte — paa Statskassen, er vi dels blevet fri for, dels haaber vi for Fremtiden at kunne blive fri for, men der er jo kommet andre. Der er kommet langt større Krav, f. Eks. til Lønningsforanstaltninger, end man tænkte sig i 1918 og vistnok ogsaa i Begyndelsen af 1919. Lønnings- og Pensionsudgifterne er, naar man tager Lærerne og Præsterne med, kommet op paa ca. 275 Mill. Kr. Det var en uhyre Opskrining af vort Lønnings- budget, der fandt Sted ved Tjenestemand- loven og de mange forskellige Foranstalt-

ninger, der fulgte dermed. Det har sat Budgettet op i saa høj Grad, at det des- værre remplacerer mange af de Sugerør, mindre og større, som er forsvundet.

Det ærede Medlem fandt, at det var en Fejl af mig, at jeg ikke havde oplyst, hvorledes indeværende Finansaar stod. Det skal jeg meget gerne oplyse, naar Tillægs- bevillingslovforslaget forelægges. Jeg kan sagtens opgive de Tal, som foreligger, men at de siger saa uendelig lidt med Hensyn til Resultatet af Finansaaret, er en given Ting. De 3 Maaneder, der nu kommer, vil blive af en saadan Beskaffenhed i finansiel og social Henseende, at det er aldeles umuligt paa Basis af den forløbne Del af Finansaaret at sige noget om, hvordan det hele Resultat vil blive. Men hvor meget der efter Statsboghoderiets Opgivelse er ind- gaaet eller udgivet, kan naturligvis al- tid meddeles. Jeg synes blot, at det i Øjeblikket har en ganske forsvindende Interesse.

Det ærede Medlem var ogsaa vide- begærlig med Hensyn til, hvornaar Tillægs- bevillingslovforslaget vilde blive forelagt. Jeg haaber, at det skal komme, før det ærede Medlems Tillægsbevillingslovforslag kom i Fjor. Det er mit Haab, at jeg kan forelægge det umiddelbart efter Nytaar, men noget saadant raader man jo ikke altid over selv.

Saa talte det ærede Medlem om, at jeg havde stillet mig velvillig overfor Tanken om Indførselsforbud og paatænkte Forslag om saadanne. Jeg ved aldeles ikke, hvor det ærede Medlem har det fra. Jeg har aldrig stillet mig velvillig til Tanken om Ind- førselsforbud, som jeg anser for noget overordentlig farligt for os at slaa ind paa. Jeg har endnu mindre bebudet, at jeg selv agtede at stille Forslag om Indførselsfor- bud. Jeg har sagt til Industriraadets Re- præsentanter, da de kom til mig og ønskede en Overvejelse af disse Spørgsmaal i et Rigs- dagsudvalg, at Regeringen naturligvis var villig til at bistaa et Rigsdagsudvalg ved dets Overvejelser og til, naar det var paa- krævet, at gaa ind i Overvejelserne, og at vi navnlig var villige til lidenskabsløst og uden paa Forhaand at afvise dette eller hint at overveje de motiverede Forslag, som maatte fremkomme fra Industriens Side i hvert enkelt Tilfælde. Det er alt, hvad der er foregaaet.

Det ærede Medlem vilde ogsaa vide, om det blev en billig Kornlov. I den Hen- seende tror jeg næsten, jeg kan tilfreds- stille det ærede Medlems Nysgerrighed. Det vil vist, som Følge af Høstens Udfald